

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 7. Querelæ de Religiosis Mendicantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

Sæcul. XIII. A.C. 1243. tos condemnasse , cum hunc in finem o-
mnes Professores Parisienses convocasset.
Non tamen id obstat , quin illi post trien-
nium numerosiore in confessu damnari
potuerint.

§. VII.

*Querelæ de Religiosis Mendican-
tibus.*

Matth. Par. p. 540. **E**odem tempore inter duos Ordines
Mendicantes exorta est controversia,
uter potiores haberet partes ? Fratres
Prædicatores dicebant : *Nos sumus prio-
res : vestimur honestius : ad verbi divini
præconium, quod est munus Apostolicum, de-
stinati sumus, & ab illo nomen cepimus.* Fra-
tres Minores reponebant : *Amore Dei ge-
nus vivendi austrius ac demissius & hoc
ipso sanctius amplexi sumus. Unde fa-
ctum, ut vos transferre ad nos possitis. Ad
ea Prædicatores : *Verum est, vos nudis
pedibus male amictos & cinctos funibus in-
cedere. At quis vetat, ne carnibus ut nos
vescamini, & palam quidem, ac viciu lau-
tiore utamini? Quare negamus, nobis trans-
ire ad vos licere : potius contrarium af-
serimus.**

Matthæus Paris hanc litem referens
suo nomine addit : *Magnæ illa offendit
fuit, sicut dissidium Templarios inter ac Ho-
spitalarios in Terra sancta ; & ista Fra-*
trahim

trum Mendicantium discordia eo periculo-
sior est Ecclesiae, quod sint viri litterati,
& studiis dediti. Res auditu molesta! Id
hominum genus, quod ad summum octoginta
ab hinc annis in Anglia ponere domicilia
cœpit ab instituto suo magis descivit, quam
Ordo Monasticus per annos plures qua-
dringentis. Illi cœdificia jam palatiorum
instar erecta indies extendunt, ibique inæsti-
mabiles ostentant opes contra paupertatem
sue professionis basin & fundamentum.
Optimatibus ac opulentis viris, morti pro-
ximis, non sine damno pastorum ordinario-
rum studiose assistunt lucro intenti, secreta-
que testamenta extorquent, suum duntaxat
ordinem posthabitum cœteris commendantes;
ita, ut nemo credat æternam salutem se
posse consequi, nisi curæ Prædicatorum
Minorumve se committat. Conantur im-
munitates ac prærogativas acquirere: Re-
gum ac Procerum consiliis se immiscent: il-
lorum cubicularios agunt, & thesauros cu-
stodiunt, nuptiasque conciliant. Exequun-
tur exactions Papæ: adulantur & mor-
dent in suis concionibus, ac per correptiones
imprudentes sacras confessiones produnt.
SS. Benedicti & Augustini Ordines ab Ec-
clesia approbatos despiciunt; suum reliquis
omnibus præferunt: Cistercienses monachos
rudes, agrestes, & hemilaicos, Cluniacenses
superbos ac Epicuræos appellant. Mat-
thæus Paris, qui sic loquebatur, antiquus

Sæcul. XIII.

A.C. 1243.

p. 541.

E e 2 mo-

Sæcul. XIII.
A.C. 1243.

I. ep. 37.

monachus Benedictinus erat, quod me miniffe oportet.

Inter epistolas Petri de Vineis, qui Cæsari Friderico a secretis erat, invenimus aliquam nomine Cleri scriptam, & huic Imperatori, ut videtur, missam, graves de Fratribus Mendicantibus querimonias continentem. *Jam inde ab origine sua, dicit hæc epistola, eos odium in nos conceptum impulit ad nostram vivendi agendique rationem in concionibus suis infamandam, juraque nostra ita imminuerunt, ut ad incitas redacti sumus.* Olim ex authoritate munerum nostrorum Principibus imperavimus, metumque populis incusimus: nunc irrigui eis ac ludibrio sumus. Illi Fratres, dum alienam in messem involabant, nostras paulatim functiones nobis præpuerunt, sacrum tribunal, baptismum, extremam unctionem, ac cæmeteria sibi arrogantes. Et modo, ut eo magis attenuarent jura nostra & bonam privatorum hominum voluntatem a nobis avocarent, duo sodalitia nova instituerunt, in quæ viros ac fœminas tam generatim suscipiunt, ut fere nemo alterutri non sit insertus. Ita sodales in eorum templo cum convenient, in nostris parochianos solennibus præsertim diebus habere non possumus: & quod pejus est, male se putant agere, si verbum divinum ex aliis, quam his e Fratribus audent. Quamobrem decimis ac donis pri-

vati labore manuum, arte mechanica, vel lucro illico quærere victum cogenerur.

Sæcul. XIII.
A.C. 1243.

Jam nullum nos inter & laicos discrimen, immo conditio nostra deterior est, quia nobis nec Clericos cum honore, nec laicos esse per conscientiam licet. Quid restat igitur, nisi ut a fastigio ad ima fundamenta diruantur templa nostra, ubi præter æs campanum & fumosam quandam imaginem nihil supereft? Heu! multa loca alias pro invïsentium pietate in superos miraculis numerosis celebria privatorum hominum utensilibus repleta sunt: altaria quondam probe ornata vix operit linteum rude idemque lacerum: pavimentum antehac lotum solicite, bellisque herbis ac floribus constratum pulvis & sordes tegunt. Interea nobis potiores facti Fratres Mendicantes, qui casas primum & tuguria incolebant, altis suffulta columnis, & in peculiares divisa sedes palatia construxerunt, quorum sumptus ad indigentiam pauperum impendi debuerant: hi Fratres, qui inter initia suorum Ordinum res caducas & vanam gloriam calcare pedibus videbantur, contemptum resumunt fastum; nihilque habentes omnia possident, ipsis divitibus ditiones: & nobis, qui fortunis non immuniti dicimur, victus precario conquirendus est. Igitur ad Majestatis tuæ pedes accedimus, ut promptum malo remedium adhibeat, ne invalescente nos inter & Fratres

Ee 3

tres

Sæcul. XIII.**A C. 1243.**

tres illos odio fides ex ipsis incrementi sui causis creditis periclitetur. Clerus his in querelis majus commodorum tempora- lium, quam animarum salutis studium commonstrat.

§. VIII.

Comes Tolosanus Papam sibi re- conciliat.

Ric. S. Ger. *R*aymundus Tolosanus Comes an. 1242 p. 1040, 1042

mense Septembri in Apuliam ad Im- peratorem delatus, transacta ibi hyeme, toto insuper anno sequente in Italia man- sit, identidem Romam proficiens, ut pa- cem inter Papam & Cæsarem confice- ret. Absolutionem quoque tum per se ipsum, tum per Legatos postulabat, se

mandatis ejus obtemperaturum spon- dens.

Lepist. 266. Ergo Papa 2. Decembris anno 1243, Archiepiscopo Bariensi præcepit, ap. Rain. ut Comitem auditio ipsius juramento soli- 1243. n. 31.

Lepist. 3. 6. Principis hujus precibus adscribendum, quod ap. Rain. Papa Innocentius per litteras Inquisito- res Galliæ juberet hæreticorum redditum *ebid.* promovendi causa cunctos, qui non da- mnati nec convicti Ecclesiæ reconcilia- tionem ultro poscerent, nulla imposta poena recipere, idque in locis, quæ fun- ctiones suas obituri peterent, post adven- tum suum edicere, certum statuentes tem-